Kyrkogårds VANDRING.se

Gustav och Hulda Olsson

Ur boken Skärgårdsliv kring Sätersholmens fyr av Tyra Sjöberg

Min far, Gustav på Holmera, efterträdde sin far, August, som förvaltare på Sätersholmens fyr någon gång omkring 1912. Det var ett hårt men fritt liv att vara förvaltare på den tiden. Lönen bestod av 375 kronor om året samt fri bostad och fri ved. Men pappa var dessutom prickhållare. Detta innebar att han satte ut prickar och sjömärken så att fartygen hittade rätt i farlederna. När första världskriget var slut och det var dåliga tider och ont efter mat då köpte pappa en tio tunnlands egendom i Holken på Hammarö. Men han skötte även fyrvaktarsysslan och fiskade så mycket som tiden tillät. År 1926 sålde pappa egendomen, då var både han och mamma trötta på bondelivet.

Den 15 januari 1929 for pappa till stan för att handla hem mat, och det var sista gången vi såg honom i livet. En köpman från Karlstad skulle, tillsammans med sin fru, skjutsa honom hem i bilen. De körde genom isen i Säterholmssundet och omkom alla tre.

Efter olyckan övertog Tyras mor Hulda, då 41 år, fyrvaktarsysslan, Tyra var 15 år och hennes yngste bror Ivan, 13 år. De två äldre syskonen var ute var och en på sitt håll. Äldste brodern for på sjön och systern hade plats på en lantgård.

Tyra berättar*: ”Pappa hade arrenderat fiskevattnet kring holmarna bredvid fyrholmen och det fick mamma ha kvar. Ivar och jag band ryskor och började fiska gädda på vårarna. Första året sen vi blivit ensamma hade vi ingen ko, mamma orkade inte med det, utan vi fick köpa mjölk. Detta var många gånger ganska besvärligt, särskilt vintertid. Att gå över isen i snö till knäna och bära en mjölkflaska som släpade i snön det var inte lätt. Skidor hade vi inga.”*